

اولین همایش ملی گردشگری، جغرافیا و محیط زیست پایدار

محل برگزاری دانشکده شهید مفتاح همدان

۳۰ آبان ۱۳۹۲

ارزیان محیط زیست همدان

اکوتوریسم، گردشگری و توسعه پایدار

گلسا هوشیار*^۱، سحر عرفی یگانه^۲

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد ارزیابی و آمایش سرزمین، دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان.

Golsa_hooshiyar@yahoo.com

^۲ دانشجوی کارشناسی ارشد آلودگی محیط زیست، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد همدان، عضو باشگاه پژوهشگران جوان، گروه

محیط زیست، همدان، ایران. Sahar.orfi@gmail.com

چکیده

امروزه پایداری به نحو گسترده ای به عنوان رویکردی بنیادین، برای هر نوع توسعه از جمله توسعه گردشگری پذیرفته و در مباحث علمی و آکادمیک، گردشگری پایدار به عنوان مفهومی نو برای مقابله با آثار مخرب توسعه گردشگری مطرح شده است. از طرف دیگر حفظ و نگهداری محیط های طبیعی، بخصوص جاذبه های طبیعی در الویت رسالت سازمانی نهادهای مرتبط با محیط زیست قرار دارد. رشد روزافزون گردشگری و همراه با آن طبیعت گردی این مهم را ایجاب می کند تا از اصول و مفاهیم مختلف در خصوص پایداری زیست محیطی بیشتر استفاده شود که توسعه پایدار از این دسته از مفاهیم می باشد. بنابراین توسعه را زمانی پایدار می خوانیم که مخرب نباشد و امکان حفظ منابع، اعم از خاک، آب، منابع ژنتیکی، گیاهی و جانوری را برای آیندگان فراهم آورد. در توسعه پایدار، اصل این است که منابع طبیعی پایه به گونه ای محافظت شوند که نسل های آینده دست کم بتوانند به اندازه نسل کنونی تولید و مصرف کنند. در میان انواع گردشگری، اکوتوریسم با توسعه پایدار هماهنگی و سازگاری بیشتری دارد. در این مقاله ابتدا به مفهوم توسعه پایدار اشاره می شود و پس از توصیف گردشگری پایدار و اصول آن، با ارائه تعریف هایی از اکوتوریسم، هدف بررسی رابطه توسعه پایدار و اکوتوریسم می باشد.

کلمات کلیدی: توسعه، گردشگری، توسعه پایدار، منابع طبیعی، اکوتوریسم.